બેવફા તુને હમારે

દીલકે ટુકડે

કર દીએ

…કે ટુકડે:— —:મઝલે મુન્શી:—

નઇ શોખી તેરે મખમલ કે ટુકડે કર દીએ,
ગયા પહેલુસે મેરે દીલકે ટુકડે કર દીએ.
…કા રાહે મહોબ્બત મેં ન તેરી દો કદમ,
…ની ને મેરી મંઝીલ કે ટુકડે કર દીએ.
કે દીલમેં બનાકર અપના ઘર અચ્છા કીયા,
…ા તુને હમારે દીલકે ટુકડે કર દીએ.
…ી વહેશત ને કીયા તુજ પર અસર,
લપટાએ મહેમીલ નસીં–મહેમીલકે ટુકડે કર દીએ.
ઇસતરા ઝીડકા સવાલે વસ્લ પર જાને જહાં,
તુમને "મુનશી" કે દીલે ઘાયલ કે ટુકડે કર દીએ.

નઈ-ગઝલઃ-મેરા નન્હાસા દીલઃ-તર્જે કવ્વાલી,

જાનિ ઇતના ન હમકો સતાયા કરો,
કભી ભુલેસે તશરીફ લાયા કરો.
હુસ્ન તેરા અએ સનમ આખીર ફના હો જાએગા,
જીસ પર તેરા નાઝ હય સબ ખાકમેં મીલ જાએગા.
પ્યારી જોબનપે મત ઇતરાયા કરો,
મયં અભી કમસીન હું દીલદારીકો કીયા જાનુ.
મેરા નન્હાસા કલેજા હય મે ગમ ખ્વારીકો કીયા જાનુ.
મેરા નન્હાસા દીલ ન દુખાયા કરો,
એક બોસેકી અગર હીમ્મત હો તો દે દીજીયે હુઝુર.
બાદશાહી હુસ્નકી ખયરાત કરના હયે જરૂર,
હુસ્ને દવલત સે કુચ્છ તો લુટાયા કરો.
સીર્ફ બોસા સુનકે બીગડે ઓર યું કેહને લગે,
ખરાયત ભી દેના હએ તો ફીર કીયા તુમ્હે દેને લગે.
અયેસી બાતેં ન હમસે બનાયા કરો.
જરા જરામે બીગડતે હંય રૂઠે જાતે હયં,
હમેં રૂલાતે હયં અગયારકો હસાતે હયં,
જરા દીલમેં તો તુમ શરમાયા કરો.
હમેં તો રૂઠોગે અએ જા તુમ્હે મનાયેંગે,
સીતમ જો હમપે કરોગે વોહ સબ ઉઠાયેંગે.
મેરે પેહલુમે ગર તુંમ આયા કરો,
હમારે ઇસ્કમેં બે મોત મારે જાવોગે.
લહદમે જાકે ભી આરામ તુમ ન પાવોગે,
મેરે કુચેમે મત તુમ આયા કરો.

નઈ-ગઝલ-તર્જ-કવ્વાલી—

જાની જોબનપે મત ઇતરાયા કરો, કભી ખોફે-ખુદા ભીતો લાયા કરો.
ગયરસે ઇસ કદર ઉલ્ફત દીલરૂબા અચ્છી નહી,
માન જાઓ આશીકો કી બદ દુવા અચ્છી નહી;
અપને આશીક કો યું ન જલાયા કરો.—જાની.
કયું હવાઇ ઉડ રહી રૂખે રોશન પર તેરે,
મય ન તડપુંગા જો છીટ આએ દામન પર તેરે.
જરા બચકે ખંજર ચલાયા કરો.—જાની.
સામને આતે હો મેરે ડાલકર મુહપર નકાબ,
ગયરસે પરદા નહી કીસ વાસ્તે આલી જનાબ.
દેખો આશીકકા દીલ ન દુખાયા કરો.—જાની.
બાત કહેતા હું અગર માનો ઇસે અય મહેરબાં,
એક તુમહો નાઝુકઝમા ઓર ફીર તુમ નવ જવાન.
કંહી સબ્કો એકેલે ન જાયા કરો.જાની.
આશીકોકી લાગ હોતી હય બુરી અય મેહલકા,
કોઇ ઝાલીમ પાન જાદુકા ન દે તુમકો ખીલા.
દેખો હરે એકકા પાન ન ખાયા કરો.—જાની.

નઈ, ગઝલ—"મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે."

મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે, ગમે હીજ્ર તો દેગા ન જીને મુઝે.
કાફલે વાલે સબ ગએ, મંય હાથ મલતા રહે ગયા,
જાન તડપતી રહે ગઇ—ઓર દીલ મચલતા રહે ગયા;
લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૧

દેખીએ કીસ્મત મે લીખી હૈ ઝીયારત યા નહી,
દેખીએ રોઝે પે હઝરત, બુલાતે હૈં યા નહિં;
યહી સોચ હય બારા બહીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે —૨
અય અજલ મત જાન લે, રહે, જાન બહોત મુશ્કીલમેં હૈ,
જાન હું રોઝે પે રહે, અરમાન મેરે દીલમે હૈ;
કોઈ દીન અભી ઔર દે જીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૩
હીંદસે યા સાકીએ કૌસર બુલા લીજે મુઝે,
એક પ્યાલા આબે જમજમ કા પીલા દીજે મુઝે;
પડે હીજ્રમેં પીને ન આંસુ મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૪
યા મોહંમદ મુસ્તફા તસકીન તો કીજે મેરી,
આતીશે ફુરકત મે જલતા હું ખબર લીજે મેરી;
લગ ગએ મૌતકે આને પસીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો ગદીને મુઝે.—૫
ફીકરે દુન્યા સેંકડો હંય, એક હસરતે દીદાર હૈ;
મય મુસાફીર હું અકેલા તેરી સદદ દરકાર હૈ;
કોઇ રાહમેં લુટે ન જાને મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૬
માર ડાલા ઇસ વતન ને, ઔર હિંદુસ્તાન ને,
મુફલસી ને બેકસીને—શૌકો—અરમાન ને;
દીએ રંજ પે રંજ સભીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૭
આસમા થામે જમીન પકડે વતન રોકા કરે,
અબ ન ઠયરૂંગા ઠયરૂંગા કોઇ ચીખા કરે;
કીયા યાદ હૈ મેરે નબીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૮
અરકે હસરત રાત દીન આંખોસે મંય બરસાઉંગા,
તુર [illegible] અલ્લાહ આંખોસે મદીને જાઉંગા;
ચલી જાવેંગે લેકે સફીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૯

ગઝલે-નાઅત. તર્જે-કવ્વાલી—

તજલ્લીકા ડંકા આલમમેં બજવા દીયા કમલીવાલેને.
કુલ લાઈલાહા ઈલ્લલ્લાહ, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.
જબ અબરસે અનવર કમલીસે, ચમકાદીયા કમલીવાલેને
ઘનઘોર ઘટામે સુરજકો, શરમાદીયા કમલીવાલેને
દિલ એસે રંગીલેકે સદકે જાં, ઓર એસે હઠીલેકે કુરબાં.
હટ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકો, બખ્શા દીયા કમલીવાલેને.
બનબનકે ગયે મેહરાજકી શબ વસ્લેલકી શબ ભી ઉસપે ગજબ.
જન્નતકો હુરો ઓીલમાં કો, તડપા દીયા કમલીવાલેને
ઝુલફોંકી મહકને મસ્ત કીયા ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના
હરતરહકી બાંકી અદાઓંસે લુટવાદીયા કમલી વાલેને
પીપીકે પેયાલે કવસરકે લુટીગે મજે જી ભર ભરકે
ઈન્ના આતયના કલકવસર ફરમાદીયા કમલી વાલેને
વોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કોંસ નાઝસે હકને સરપે ધરી
સબ ઝરકે દોશાલે વાલોંકો શરમાદીયા કમલી વાલેને
જબ હકકી તરફસે ઉમ્મતકો મેરાજકી શબ ઈનઆમ મીલા
ખુશહો કે દામન કમલીકા ફેલાદીયા કમલી વાલેને
ખુશકી મેં તરી પેદા કરદી હરશાખ હરી પેદા કરદી
મેંહ બાગે જહાંમે રહમતકા બરસાદીયા કમલી વાલેને
ગયે અર્શપે કુશ હુવા હાસીલ અલ્લાહસે જાકે હુવે વાસીલ!
કયા જાને ખુદાકો જાકેર કયા સમજાદીયા કમલી વાલેને
ઈસ્લામ મીલા ઈમાન મીલા પડનેકે લીએ કુરઆન મીલા
જબાતદકો જો કુન્ફ દીલવ ના થા દીલવાદીયા કમલી વાલેને

નઈ–કવ્વાલી—

કાલુ બલામે મૈ ફસગઇરે; અલીફ–લામ ઓર મીમકા પરદા—
પરદા હટા કર સામને આજા, દીલમેં અદાએં ઉત્તર ગઇરે–કાલુ
જલ્દ બુલાલો શાહે મદીના ફુરકતમેં તેરી મુશકીલ હૈ જીના
હીંદમેં આકે મૈં લૂટ ગઇરે–કાલુ બલામેં મેં ફસ ગઇરે
હમકો તું ઈસલામ મેં લાયા, શરબતે વસ્લકા જામ પીલાયા
નામે મોહંમદી દીલકો હય ભાયા, ઐસે પીયાપે મે મર ગઇરે–કાલુ
ઇન્ના અતએના કલકવસર, ફસલલેલે રબ્બેકા વનહર કેહેકર
ઇન્ના શાનએકા હોવલ અબતર, કુલ હુંવલ્લા પે મૈ મીટ ગઇ રે–કાલુ

નઇ–ગઝલ— —:▭:—

મેરે કાલી કમલીયા વાલે નબી, મુજે દામે બલાસે બચાલો નબી.
બંદએ સરકાર હું ઉમ્મત મેં કહેલાતા હુ મે,
કીસમત મેં યે તહેરીર હયકે ઠોકરે ખાતા હુ મે.
મુજે રોઝેપે અપને બુલાલો નબી, મેરે કાલી કમલીયા વાલે નબી.
અબતો દુનીયા કે મઝાલીમસે બહોત રંજુર હું.
અયસો અસરત સે મેરે મૌલામેં કોસોં દુર હુ.
મુજે હર એક બલાસે બચાલો નબી, મેરે કાલી કમલીયા વાલે નબી.
કોન હે મેરા, બજુઝ હઝરત કે યા ખયરૂલ બસર,
જો કે અયસે વખતે બદ મે આકેં લેં મેરી ખબર.
મુજે દામનમે અપને છુપાલો નબી, મેરે કાલી કમલીયા વાલે નબી.
ખુશ નહી આતી હે મુઝકો હીંદકી આબો હવા.
આપકે રોઝે કો દેખુ હય યેહી હરદમ દુઆ.
હય તમન્ના મદીને બુલાલો નબી, મેરે કાલી કમલીયા વાલે નબી.

રૌઝએ વાલા ન દેખા જીસ અસર ને એક બાર,
જીંદગી ઉસકી અબસ હે હયફ હે આથી વીકાર.
મેરી હસરત તો દીલકી નીકાલો નબી, મેરે કાલી કમલીયા વાલે નબી

નઈ-ગઝલ— —:▭:—

દરે મુસ્તફા સંગે મુસા નહી હે, યહાં રબ્બે અરનીકા ઝગડા નહીં હે.
વો હય કોન જો તુજપે શયદા નહીં હે, કીસે તેરી નઝરોંને મારા નહીં હે.
રૂકેશેહ તો પરદેસે આવાઝ આઇ, તુ પરદેમેં આ તુઝસે પરદા નહીં હે.
છુપાઓ ન ચેહરેકો બુરકેસે સાહબ, અભી હમને જી ભરકે દેખા નહીં હે.
ચલો વાઇએ ઇશ્કમે પાબંદ રહના, યે વોહ જંગલ હે જીસમેં કાંટા નહીં હે.
કહા જોશમેં આકે હઝરતસે હકને જો તેરા નહીં હે વોહ મેરા નહીં હે.

ગઝલ-મુસ્દસતે-વઝીરજાન—કાનપુરી—

આહીસ્તા બર્ગે ગુલ બરીશાં બર મઝાર મા,
પસ નાજુક અસ્ત શીશયે દીલ દર કીનાર મા—પસ૦ ૧
એક દીન જો બહેરે ફાતેહા તુરબતપે મેં ગયા,
ફુલોંકી ચાદર મેં ચઢાતા થા જાબજા.
થીં ચન્દ કબ્ર વહાંપે બુજુરગોંકી જો જદીદ,
એક કબ્ર પર બય-ને પરેશાં થા યે લીખા.
આહીસ્તા બર્ગે ગુલ બરીશાં બર મઝાર મા—પસ૦ ૨
બાલાએ કબ્રે એક દરખ્તસે ગુલાબ થા,
સરબસ જીમેં ન રખતા થા હમસર વોહ દુસરા.
જબ ફુલ ઉસ દરખ્તસે તુરબતપે ગીરત થા,
તબ અંદરને કબ્રસે આતીથી યેહ સદા.
આહીસ્તા બર્ગે ગુલ બરીશાં બર મઝાર મા.—પસ૦ ૩

ચહે બારબાર દેખ તઅજ્જુબ મુજે હુવા,
બાશીંદઓને કબ્રસે પુછા જો માજરા.
યેહ કોનસે બુલ્બુલ હેં ક્યા ઇનકા નામ થા.
આતી હે જીનકી કબ્રસે હરવક્ત યેહ સદા.
આહીસ્તા બર્ગે ગુલ બરીશાં બર મઝાર મા—પસ૦ ૪
માલુમ યેહ હુવા કે વોહ થે આશીક હઝી,
તા ઝીસ્ત વસ્લે યાર મયસ્સર હુવા નહીં.
મરનેકે બાદ કબ્રપર આયા જો મેહજબીં,
જબ બર્ગે ગુલ ચઢાયા તો આવાજ યેહ સુની.
આહીસ્તા બર્ગે ગુલ બરીશાં બર મઝાર મા.—પસ૦ ૫

નઈ–ગઝલ—:કવ્વાલી–એ–હીંદાયતઃ—તર્જે ગઝલ–

ચલી તેગે અલી જો ચમકતી હુઇ,
લગી કુફને લાશેં શીશકતી હુઇ
કહા હયદરને બુતખાનેકો તુડવાકર મુસલમાં હો,
ગુનાહ જીતને કીયે ઝાલીમ તુ ઉનપર અબ પશેમાં હો,
નહી તેગ ચલેગી ચમકતી હુઇ—ચલી,
મકાતીલને કહા મજહબ કબુલેંગે ન હમ તેરા.
જબાં કો થામલે કે દીલ જલને લગા મેરા,
તેરી બાત હય કયસી ભભકતી હુઇ—ચલી.
મકાતીલસે કહા હયદરને બુતખાને કો તોડેંગે,
અગર જીંદા રહા તુજકો મુસલમા કરકે છોડેંગે.
ચુભી બાત યે દીલમેં ખટકતી હુઇ—ચલી.
કીયે ફીર તીન હમલે કારીરે બદખુને જલજલ કર,
ન કોઇ રાસ આયા હયદરે કરરાર કે ઉપર.

ગીરી તેગ ગીરેહમે અટકતી હુઇ—ચલી.
લગાઇ તેગ પીરે હયદરને ઉસ બદકાર કે ઉપર,
મકાતીલકે હુવે ટુકડે ગીરા ઉસદમ જમી ઉપર.
રહી ખાક પે લાશ તડપતી હુઇ—ચલી.
હીદાયત આપકી માની સભી ઉન નેકબખ્તોને,
પઢા પત્થરોં ને ભી કલમા ગવાહી દી હય દરખ્તોંને.
ગીરી કુફ્રપે તેગ ચમકતી હુઇ—ચલી.

નઇ ગઝલ-તર્જે-કવ્વાલી:—

સાકા જલવા દીખાદો ખુદારા મુજે,
ગમે હીજ્ર નહી હે ગવારા મુજે.
જાને વાલે તો ગએ ઇસ સાલભી મે રહે ગયા,
હો જીયારત કીસ તરાહ મેરા મુકદર સો ગયા.
યેહી રંજે આલમને હે મારા મુજે—સાકા,
ખ્વાબ મે દીખલા કે મુજકો શકલ દીલ તડપા દીયા.
જીંદગી ભારી હે મુજકો લીજીયે ખીજમતમે બુલા,
નહીં હીંદમે રહેના ગવારા મુજે—સાકા.
દેખીયે ઇન ગમકે હાથોસે મીલે કબતક નજાત,
દેખીએ બુલવાએગે કબતક મુજે વાલા શફાત.
હોગા હઝરત કા કીસદીન નજારા મુજે—સાકા,
બહેરે ઇસીયાં મેં હુ ડુબા દો સહારા યા નબી.
જુઝ તુમારે કોન કામ આતાહે વખતે બેકસી,
નજર આતા નહી હે કીનારા મુજે—સાકા.
ખોફ મુજકો નારે દોઝખ કીસલીએ મંજુર હો,
મ્યાને મહેશર હાથમે જબ દામને પુર " નુર " હો.
બક્ષલવાઓગા હકકા પીયારા મુજે—સાકા.

ગઝલે-ફકીર તર્જે-કવ્વાલીઃ—

જબ વો પુછેગા સરે મહેસર બુલા કે સામને,
ક્યા જવાબે જુર્મ દેંગે હમ ખુદાકે સામને.—૧
અય ફરીસ્તો સુએ દોઝખ પીછે મુજકો ખેંચના,
લે ચલો પહેલે હમારે પેસ્વા કે સામને.—૨
આપકા દામન હીલે ફીર કયું ન દોજખ સર્દ હો,
સમઆ રોશન હો નહી સકતી હવાકે સામને.—૩
અબ્રે-રહેમત છાઇ હય ઔર ધુપ તો મુમકીન નહી,
નારકી કીયા તાબ હય નુરે—ખુદાકે સામને.—૪
યા ઇલાહી મય તો મુજરીમ હું મગર તુ યે બતા,
કયા ખતા કોઇ ચીજ હય તેરી અતા કે સામને.—૫
અબ તલક તો હીન્દ મે તુને ગુજારી જીંદગી,
ચલ ફકીર અબ રોઝએ ખયરૂલવરાકે સામને.—૬

નઇ-ગઝલ —ઃકવ્વાલી એ-મુસવ્વીરઃ—

અલસતોકી બાંસરી સખીરે કીસીને મોહે સુનાકે મારા.
લગાકે કાલુ બલાકા ફનદા લટોંકી લટમે ફંસાકે મારા.
અલસતો ગર તું ન કેહતા ન મેં કાલુ બલા કેહતા,
ન કરતા તું મુઝે પયદા ન મયં તુજકો ખુદા કેહતા.
અલસતોકી બાંસરી સખીરી ઉસને મોહે સુનાકે મારા,
કહત હયે સબ જગ જીસે મોહમ્મદ ઉસીને કલમા પઢાકે મારા.
સુના હય કાલી કમલ્યાવાલા અરબકા બાશી કુરઆનવાલા,
કે લા ઇલાહાકા સબ જગતકો ઉસીને કલમા પઢાકે મારા.
પુછેગા જબ ખુદા મુઝસે કે અએ કાસીદ,
ઉસ વકત તુ કીયા લાએગા ઝબાં પર અએ કાસીદ.

મેં અરજ કરૂંગા મેરે મૌલા મેરે સરવર
બયઠા હય તેરે સામને જો બરસરે મીમ્બર,
ઈસીને નયના દીખાકે મારા ઈસીને મોહે સુનાકે મારા.
કીયા કીયા ન કીયા નાલા કીયા ખુબસા રોયા.
ઈતનેમે મુસવ્વીરડો જરા રહેમ જો આયા,
કઈ જાતકી તસવીરેં મેરે સામને લાયા
કહને લગા યુસુફ હંય, યે ઈસા હંય યે મુસા,
મયને કહા ઈનમેસે કીસી પર નહી શએદા.
જબ સામનેકી ઉસને તસ્વીરે શાહે વાલા,
બે સાખતા ઉસ વકત ઝબાંસે મેરી નીકલા.
ઇસીને ગમ મેં ફંસા કે મારા,
લગી જો લેને બલાએં, ઉસકે લગા વોહ હંસહંસકે પીછે હટને.
તો મયં લગી પઇયાં ઉસકે પડને, તો ઉસને મુખડા દીખાકે મારા,
અલસતોકી બાંસરી સરખારી કીસીને મોહે સુનાકે મારા.

કવ્વાલી, અશરફાક:—તર્જે ગઝલ.

જાત લા પરવા હય મૌલા તુજકો પરવા હી નહી,
મરને વાલે મર ગએ તુને તો પુછા હી નહી.
બાગે-જન્નતસે નીકાલા જબકે હવ્વાસે જુદા,
તોબા તોબા જબ સુની આદમકી તોબા હી નહી.
ચાહ મે યુસુફ ગીરે કહેલાએ લોગોંકે ગુલામ,
બીક ગએ બાજારમે તુને ખરીદા હી નહી.
ઝીકરીયાકે હલકપે તો હાય આરા ચલ ગયા
લોગ કહેતે હંય કે મારા તુંને મારા હી નહી.

પેટમે મછલીકે યુનુસ ને કહા જબ અલઅમા,
કયસે બેઠા સુન રહા જયક્ષા કે સુનતા હી નહી.
હઝરતે ઐયુબકા કીડોં ને સબ તન ખા લીયા,
લોગ કહેતે હંય તમાસા યે તમાશા હી નહી.
તસ્તમે રખ્ખા ગયા જબ કાટકર યહ્યા કા સર,
કયસી આંખે ફેરલી ગોયા કે દેખા હી નહી.
તુરપર મુસા ન આ જલવા હમારા દેખને,
ઓર મહંમદસે કહા તુમને તો પરદા હી નહી.
વાહ વાહ અશફાક તુમને ખુબ લીખી હય ગઝલ,
શાહીરાં મેં હય અભી તક નામ તેરા હી નહી.

ગઝલે. નસિહત-તર્જ-કવ્વાલી—

કયસે મોલા બુલાએ મદીને તુજે
કીયા યાદ અલી ન નબીને તુજે
કાફલેવાલોંકે પીછે કયું તડપતા હય યહાં
અપને આમાલાંપે કુછ તું ગોર કર અય મહેરબાં
લીયા સાથ તલી ન કીસીમ તુજે—કયસે.
ના કભી મસજીદમેં જાતા હય ઈબાદત કે લીયે
ફીર બુલાએંગે નબી કયસે જીયારત કે લીયે
રહે સોચ યેહ બારા મહીને તુજે—કયસે.
કીસ લીએ આએ મહંમદ-મુસતફા ઈમદાદકો
જબ બુરે આમાલ હો કયસે સુને ફરીયાદકો
લગે સર્મસે આને પસીને તુજે—કયસે.

કહ્યું તુજે મારા વતનને ઓર હીંદુસ્તાનને
શૌકને અરમાનને ઓર મારા આનો બાનને
યેહી હસરતે ફરીી ન જીને તુજે—કયસે.

ના કોઈ થામે નપકડે ના વતન રોકા કરે
અપને આમાલોંસે હરદમ યહાં પડા રોયા કરે
કીયા યાદ ન તેરે નબીને તુજે—કયસે

ઝુલ્મ કરકે મર યહાંસે તું વહાં પર જાયગા
સામને રોઝેપે ચુપ હોકર ખડા શરમાએગા
કયસે માલા લગાએંગે સીને તુજે—કયસે.

ના કરી ઉસીકી ઇબાદત ના પઢી તુને નમાજ
ના કીયા કુછ ગોર મંમત કયસા રોઝા ઓર નીયાજ
હુવા ધીયાન યેહ દીલમેં કભી ન તુજે—કયસે.

ગઝલે-હકીમ—ગઝલ—કવ્વાલી—

મગદુમ અલી એહમદ, તેરી કબીયરકી નગરીયાં આંખોમેં બસી હે,
દુખીયા હું બહોત લીજો, પીઆ મોરી, ખબરીયા, અબ જાન ચલી હે,
નયના તોરે મતવારે હેં, ઓર દિલમેં, ઉમંગ હે, કયા સાબીરી રંગ હે,
કયું ન મેં છતરાઉં સખીરી મોરી, ચુંદરીયા સાબીરને રંગી હે.
દુવારે જો તેરે આઉં, દીયે ઘીકે જલાઉં, બીપતકો સુનાઉં,
ખુશ હોકે ચડાઉં, તેરે રોઝેપે ચદરયા, યેહ મનમેં બસી હે.
સાબીર પીયા મુજકો તો તેરી આસ લગી હે, ગો ડુબ ચલી હે,
મજધારસે અબ પાર લગાદે મોરી નૈયા, તુ હકકા વલી હે.

-દસ બીસ સખીયાં મેં બુરી, એક સખી હું, જો દુવારે ખડી હું,
ઇન સખકે હાતોંસે મેરી ભરદે ગગરીયા, કયું દેર લગી હે.
જાતે હેં હકીમ આજ, સુનો જાનીબે કલીયર, મગદુમ કે દરપર,
ચલ દેખ સખી અબ તું કલીયરકી નગરીયા, કયા ધુમ મચી હે.

ગઝલે-આશીકકારોના-કવ્વાલી—

કાસીદા લા દે ખબર યાર કે આ જાને કી,
જાન જાતી હય ચલી હીજરમેં દીવાનેકી.
આપ આયે ન કભી. ખત ન કેતાબત ભેજે,
સેંકડો રાહે દેખાઇ મુઝે તરસાને કી,
તુ મીલે ગયેરાંસે, મઝે આંખોસે અપને દેખુ.
હયેફ શદ હયેફ કે બસ જા હએ મર જાનેકી.
અએ શબાહા બહેરે ખુદા કુછ મુઝે તદબીર બતા,
યહાં ઉસે લાકે મીલા, યા મુઝે લે જાને કી.
ગીરીયાં જારી પે મેરે, રેહેમ નહી કોઇ લાતા
જબ તલક ચશ્મો મેરી, ખુન હએ બરસાનેકી.

ગઝલ—

જીસપે મરતા હય જમાના વો અદા. કોનસી હય.
હમ ભી દેખેગેં કે વો તર્જ જફા. કોનસી હય.
તુમ હસીંથે તો મેરે, દીલને ચાહા તુમકો,
તુમહી બતલાદો, મેરી ઇસમે ખતા. કોનસી હય.
મજનુ કહેતા હુવા, ફીરતાથા બયા બાનોમે,
યા ખુદા દરદે મહોબતકી દવા. કોનસી હય.

ઇતને નાદાંતો નહી, જોકે તુમે સમજાવે,
અભી દેખાહી નહી, દુનીયાકી હવા. કોનસી હય.
જીસપે તુમ જાન, દીએ દેતેહો અપની મંનજર,
ઇતની ઉસમે ખુબી તો, બંદે ખુદા. કોનસી હય.

ગઝલ નાં. ૧

ઉસને કહા પહેચાનલે મેં કાતીલે ખુંખાર હું
મયને કહા તુંમ પર ફિદા હોને કો મંય તૈયાર હું
ઉસને કહા અય બે હયા ફીર બઝમમેં કયું આ ગયા
મયને કહા કાબુ નહી દીલસે મેરે લાચાર હું
ઉસને કહા તુ રબએ અરની કયું હય મુઆફી તરાહ
મયને કહા જલવા દીખા મેં તાલીબે દીદાર હું
ઉસને કહા ગરદન પે તેરી ફેરદુ શમશીર કો
મયને કહા દેરી ન કર જીનેસે મંય બેજાર હું
ઉસને કહા તુંને મુજે બદનામ રૂસવા કરદીયા
મયને કહા તેરે લીયે રૂસવા સરે બજાર હું

ગઝલ નાં. ૩

ઉનપે આશક હો કે અપની જીંદગી બરબાદ કી
ખુદ ફસી ફન્દે મે બુલબુલ કયા ખતા સઇયાદ કી
ઇસ મહોબતકા બુરા હો દમલબો તક આ ગયા
શીરી બનકર ફુકડાલી કબ તક ફરહાદ કી
ખુબ બહેગા ખુન ઇસ કુચેમેં જાના ઇસ કદર

કુર્બ મછલી બનકે ઉતરેગી છુરી જલ્લાદ કી
જુલમ બેહદ કરનીએ નાફીદ હે જલ્લાદ કી
કાટ ડાલુગા જબા તુને અગર ફરયાદ કી

ગઝલ ૫.

ગૌસ આઝમ કા જહાં મે ક્યા સખી દરબાર હે
ઓલીયા જીનને હે સારે સબકા વો સરદાર હે
મોમીનો દીલસે સુનો યે જદ્દા અમજદકા પતા
ફાતમા દાદી હે દાદા હૈદરે કરાર હે
આપકા લગગા કદમ સબ ઓલીયા કે દોસપર
ઉનકે શાને પર કદમ બા અદબમહે મુખતાર હો
જો કોઈ હો જાનો દીલસે આપકે ઉપર નીસાર
હે યકીં દોનો જહાંમે ઉસકા બેડા પાર હે
સીદક દીલસે હે યે બહરૂબી ગુલામાને ગુલામ
દસ્તગીરી રોઝે મહેસર મે તેરી દરકાર હે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:—મુહમ્મદ ઉસમાન બુકસેલર.
પાયધુની નાકા—મુંબઇ—૩.

છાપનાર:—ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયક.
શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ, બરાનપુરી ભાગળ,
ભાજીવાળી પોળ—સુરત.